

XII.3.2 Odvracení škody (§ 266)

Zaměstnavatel je povinen nahradit zaměstnanci věcnou škodu a dále účelně vynaložené náklady, kterou utrpěl zaměstnanec při odvracení škody hrozící zaměstnavateli nebo nebezpečí hrozící životu nebo zdraví, jestliže škoda nevznikla úmyslným jednáním zaměstnance a zaměstnanec si počínal způsobem přiměřeným okolnostem.

Právo na náhradu škody má ve stejném rozsahu i zaměstnanec, který takto odvracel nebezpečí hrozící životu nebo zdraví, jestliže by byl povinen škodu nahradit zaměstnavatel.

Zákoník práce tímto vyjadřuje, že zaměstnanci mají na jedné straně zákonem dānu prevenční povinnost zakročit proti hrozící škodě a její vznik pokud možno odvrátit, avšak pokud při tom sami škodu utrpí, musí jim ji zaměstnavatel nahradit.